СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 170. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ИОРК, СУБОТА, 24-го ЛИПНЯ 1948. — No. 170. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JULY 24, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0807 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ЗАКИДАЮТЬ ВОЛЕСОВІЙ ПАРТІЇ ПОСЛУХ КОМУНІСТАМ

Филаделфія, 22 липня. — У підготові до країової конвенції третьої партії, яка досі не має імени, а якої кандидатом вже наперед признаний Генрі Волес, начеркнено вже головні точки плятформи для неї. Для виявлення своїх поглядів при укладанні плятформи зголосили свою участь в дискусії комісії для плятформи представники організації „Американці для Демократичного Діяння". Іменем цієї групи сказав її секретар Джеймс А. Лоб, що хоч самий Волес не є комуністом, то це не закриває факту, що комуністи і їх сопутники надають провідний напрям політиці і укладають заяви для цієї партії. На такий закид члени комісії, які очолюють її ідеологію, а саме д-р Рексфорд Ґой Туґвел і д-р Джозеф Джансон дали тільки виминаючі відповіді і назвали докори Лоба демагогічним наклепом, але не відпекалися від комуністичної опіки. Досі провідники Волесової партії були певні що їм ніхто не помішає в їхніх однобічних приготуваннях до затемнення комуністичної ідеології їхньої групи. Сен. Глен Г. Тейлор, кандидат на віцепрезидента Волесівців, виявив, що він прийме співпрацю комуністів, але лише „рожевих" а не „червоних".

НОРМАН ТАМЕС РАДИТЬ ЖІНКАМ ПІЗНАВАТИ КОМУНІСТІВ.

На зібранні жінок, які підтримують кандидатуру Волеса, явився звісний соціялістичний провідник Норман Тамес, як журналіст. Коли предсідниця зібрання, пані Елинор Ґімбел з Ню Иорку, заявила, що жінки приймуть, кожного, хто тільки підтримує Волеса. Тамес заклика[в]: „Але в 1936 році ви не були б прийняли фашистів і бундистів". Коли Тамес кинув пані Ґімбел запит про комуністів, а вона відповіла, що знає про них тільки те, що написано в щоденнику Ню Иорк Таймс, Тамес сказав: „добре було б, щоб ви довідалися дещо більше про них. Ян Масарик теж не знав про них багато".

ФОРД ПРИЗНАЄ 13 ЦЕНТІВ ПІДВИШКИ.

Дітройт. — Автомобілева промисловість наладнала останню проблему в справі підвишки платень в 1948 році, коли підприємство Форда предявило юнії підвишку по 13 центів на годину. Представники юнії торгувалися майже 22 години, щоб довести до компромісу. Вони заповіли страйк у Фордових заводах у цілому краю й тому важко було їм відступити. Остаточно зголосилися на предложення Форда і 116,000 робітників в 46 фабриках, положених у 25 стейтах будуть працювати безперервно.

НЕ ПРИЙМАЮТЬ ДАЛЬШИХ ДОБРОВОЛЬЦІВ ДО МАРИНАРСЬКОГО КОРПУСУ.

Вашингтон. — Добровільне зголошування до маринарського корпусу виповнило запотребування на 1949 рік й тому якийсь час не будуть приймати дальших добровольців. Загальне число маринарів на цей рік виносить 36,000, а крім того 6,000 таких, що покінчили 18 років життя.

18-літні хлопці зголошуються дальше громадно до поборових бюр для служби в армії. Влада докищо їх приймає, бо ще не знати, скільки їх перейде пробу.

ДАЛЬШІ АРЕШТУВАННЯ КОМУНІСТІВ.

Ню Иорк. — Управитель Спільної Ради Кушнірів, Ирвинґ Поташ, уже зголосився до федерального суду для отримання обвинувачення. Він є одним з 12 членів комуністичного політбюра в Америці і стоїть під замітом, що він працював для насильного скинення американського уряду. Він уже був признаний на депортацію до Совєтів, бо він не є громадянином Америки, одначе відкликався до апеляційного суду і залишився в Ню Иорку. Ще трьох чоловіків комуністів, яких суд рішив поставити в стан обвинувачення, остають на волі.

Розкриття про шпигунську шайку, яка вислугувалася Совєтам і стояла в порозумінні з комуністичним проводом в Злучених Державах, виказують, що Совєти втримували в Америці не одну, а більше шпигунських організацій, які час від часу попадали в колізію з собою, бо одна не знала нічогісінько про існування іншої. Лише такою взірцевою організацією шпигунського синдикату пояснюють можливість його операцій без вислідження збоку американської тайної поліції. Около 50 шпигунських агентів займали урядові федеральні становища, а один був навіть дорадником президента Рузвелта. Федеральне Бюро Інвестиґацій не може перевести арештів усіх змовників, доки не буде мати документальних доказів, щоб можна їх засудити на підставі існуючих законів.

ТРУМАН ЗАСТЕРІГСЯ З ПІВДЕННИМИ ДЕМОКРАТАМИ.

Вашингтон. — На пресовій конференції президент Труман виявив, що він підготовляє передвиборчу кампанію і не занедбає нагоди для стрічі з південними демократами. Він має намір поїхати в цій справі до Північної Каролайни. Сенатор А. Вилис Робертсон, демократ з Вирджінії, заявив, що він буде голосувати на Трумана, хоч не годиться з його програмою в справі зрівнання громадянських прав.

ВПРАВИ ДЛЯ ТРАНСПОРТОВИХ ЛІТАКІВ.

Вашингтон. — Гурт офіцерів з повітряної сили буде вправлятися в летунстві для транспорту. Вправи будуть тривати 130 днів на Атлантійському океані. Як показується тепер, постачання харчів повітряним шляхом до Берліну, переведене при допомозі літаків марки Сі-47, можна посилити знаменито літаками марки Сі-54. Тому команда повітряних сил готовиться вислати велике число своїх транспортових літаків до Німеччини.

„Вигляд на мир знаменитий" — Компроміс з Москвою на овиді

Вашингтон, 22. липня. — Президент Труман сказав сьогодні на пресовій конференції, що вигляди на мир у світі добрі, ба навіть знамениті. Після того він заявив, що вповні підтримує становище секретаря стейту Маршала, який попереднього дня сказав, що Америка не дасть себе застрашити, хоч буде пробувати всіх засобів, щоб вести дальше переговори в справі Німеччини. Коли президента запитали, чи він буде радий, коли в конґресі переведуть дебату над закордонними справами, він відповів, що це залежить від самого конґресу.

Після того президент Труман, як голова Країової Ради Безпеки відбув засідання цієї ради для вислухання звіту генерала Лушіуса Д. Клея, американського військового губернатора для Німеччини. В засіданні брали участь всі члени Ради Безпеки, до якої між ін. належать: секретар оборони Джеймс Форестал, секретар армії Кенет С. Роял, секретар маринарки Джан Л. Соливан, секретар повітряних сил Стюарт Симінґтон, голова ґенеральної булави ген. Омар Н. Брадлі і ін. З дипломатів були приявні: підсекретар стейту Роберт А. Ловет, амбасадор Роберт Д. Морфі і радник департаменту стейту Чарлз Е. Болен. Секретар президента Чрлз Г. Рос заявив, що на засіданні прийнято лише звіт ген. Клейа в справі положення в Берліні.

Після конференції розійшлися вісті, що Клей дістав нові інструкції в справі положення в Берліні і з ними він відїде до Берліна в пятницю ввечір. Кореспонденти великих щоденників, які перебувають у Вашингтоні, довідуються з різних джерел, що Америка нерадо схиляється до пропозиції Франції, а це, щоб у новій ноті, яку Америка має вислати до Москви, поставити предложення відновити переговори в справі Німеччини, якщо вона згодиться знести блокаду Берліна. Кореспонденти виявляють теж погляди урядових вашингтонських кол, що московське Політбюро готове заризикувати третю війну. Совєти надіються, що вони можуть зайняти цілу Европу в короткому часі, а тоді Західні держави, включаючи й Америку, мусіли б бомбардувати не лише Москву, але й усі столиці Европи. Це була б вода на совєтсько-комуністичний млин. Вони завжди хочуть викликати хаос, а опісля завести свій режим. З цієї причини Західні держави мусять бути дуже обережні в поведінці з Росією.

СОКОЛОВСЬКИЙ СКИДАЄ НА АМЕРИКАНЦІВ ВИНУ ЗА БЛЬОКАДУ.

Берлін, 23. липня. — Маршал Соколовський заявив вчора, що совєтську бльокаду Берліна належить вважати за „відплату" за те, що американці домагалися від совєтських представників окремого дозволу на подорожування по американській зоні. Він заявив, що Совєти перервуть бльокаду, якщо американці відкриють Совєтам кордони своєї зони для вільного подорожного руху.

АМЕРИКАНСЬКІ СУПЕРФОРТЕЦІ В ПОДОРОЖІ ДОВКУГИ СВІТУ.

Три американські суперфортеці, марки Бі-29, вилетіли в четвер, 22. липня, в подорож довкруги земного глъобу. Вони були відготовані на майдані в Тукзон, в Арізоні, звідти залетіли до місцевості Тампа, на Флориді в год. 5:33 пополудні, а потім відлетіли в Европу понад Атлянтійський океан. Їх плян є перелетіти Азори, Північну Африку, Південну Азію, Японію й Аляску. Вони хочуть виминути всі такі країни, які тепер остають під контролею ворогів Америки. Разом вони перелетять 19,500 миль і мають вернутися до Арізони 5. серпня. Полет американських надфортець вважається за звичайну вправу в летунстві.

„Бомбардовано" головну квартиру О. О. Д.

ЗДОГАДНИЙ АМАТОР „НАЛЕТІВ" ПРИВАТНИМ ЛІТАКОМ НА ЛЕЙК СОКСЕС ТА СКИНУВ САМОРОБНУ „БОМБУ", ЩО РОЗІРВАЛАСЯ В ПОВІТРЮ.

Лейк Соксес, Н. Й., 23. липня. — Вчора після полудня розмальований на червоно і жовто малий приватний літак появився над головною квартирою Організації Об'єднаних Держав в Лейк Соксес, окружив її два рази, малощо незаплутавшись в розтягненій над будинком антені і опісля скинув малу, домашнього виробу бомбу, що розірвалася в повітрю ще заки далетіла до будинку. Гук розриву було чути в промірі одної милі, але його не чули урядники в самому будинку, що тоді обідали. Скинувши бомбу, літак швидко відлетів в північному напрямку. Дещо пізніше такий сам літак неоподівано приземнився на аеродромі Ля Ґвардія, а його пілот, Степан А. Супіна, реставраційний робітник з Віллінґтон, Конн., безслідно зник. Вважають, що бомбу скинено власне з цього літака, тим більше, що в ньому знайдено мапу з обведеним синім олівцем місцем головної квартири ОД. Нюйорська поліція негайно вислала до 11 стейтів алярм за Супіною. Він зголосив урядникові на Ля Ґвардія, що він є студентом та що йому вийшла газоліна і він йде позичити грошей. Його брат заявив представникам преси, що це не є виключене, що то власне Стівен „збомбардував" О.Д., бо подібні задуми він висловлював раніше, бажаючи „пробудити" ОД до акції, щоби не допустити до війни. Під час другої світової війни Супіна був кулеметником на стаціонованому в Англії В-17.

МОРАЛЬНИЙ ЗАНЕПАД В НІМЕЧЧИНІ ГІРШЕ ГОЛОДУ.

Лейк Соксес, 23. липня. — Місія ООД в західних зонах Німеччини ствердила на підставі переведеної анкети, що німці більше терплять від морального і психологічного заломання, ніж від матеріяльних недостач.

БОЛЬШЕВИКИ В БЕРЛІНІ ЗААРЕШТУВАЛИ ТРЬОХ АМЕРИКАНЦІВ

Берлін, 23. липня. — Совєтські власті в Берліні вчора потвердили, що вони заарештували трьох американців, двох військових полісменів і одного цивільного урядника. Усіх трьох заарештовано у зв'язку з намаганням переїзду через совєтську зону — зі совєтських джерел повідомляють. Американське військове управління робить відповідні заходи, щоб домогтися звільнення своїх громадян, але до вчора до вечора всі заходи були ще безуспішні.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ІНЖЕНЕР ВІДВІДАЄ ДНІПРЕЛЬСТАН.

Москва, 23. липня. (АП). — Ґерлд Ґовел, інженер з Бофало, Н. Й., що приїхав до Совєтського Союзу в дні 3-го липня, повідомив сьогодні, що він вибирається до Запоріжжя на Україну, де відвідає велику електричну станцію на Дніпрі.

МАСОВА ВТЕЧА ЧЕСЬКИХ ЛЕТУНІВ ДО АНГЛІЇ.

Франкфурт над Майном, 23. липня. — З чехословацького Доп. Комітету для політичних втікачів вчора повідомлено, що від часу комуністичного перевороту в Чехословаччині понад 500 чеських ветеранів, які під час війни служили в британській авіяції, знову втекли до Англії та зголосилися до авіяційної служби. Понад 8,000 інших політичних втікачів від того часу перейшли кордон в американські зони Німеччини і Австрії і з них біля 5,000 живе тепер в таборах. В Англії мали б перебувати теж біля 14 чеських генералів, яким пощастило вирватися з опанованої большевиками країни.

ЮГОСЛАВСЬКА АРМІЯ ЗБОЛЬШЕВИЗОВАНА НА 89%.

Београд, Югославія, 23. липня. — На вчорашніх нарадах конґресу югославської комуністичної партії здавав звіт міністер внутрішніх справ та член югославського Політбюра, ген. А. Ранковіч. Він твердив, що в армії переведено поголовну чистку та що весь командний склад тепер уже на 80% обсаджений комуністами, членами партії. Він теж ствердив, що 32,000 членів комуністичної партії є неграмотні.

В УКРАЇНІ ГОЛОД, АЛЕ ПАХНЕ.

Лондон, 23. липня. — Московська радіовисильня вчора повідомила, що продукція колонської води, парфум і мила в Україні за останніх шість місяців більше ніж подвоїлася.

ПОВЕДІНКА ЗАХІДНИХ СОЮЗНИКІВ В БЕРЛІНІ РОЗЗУХВАЛЮЄ СОВЄТІВ

НОВА СОВЄТСЬКА ЗАГРОЗА ДЛЯ ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ; ПРОДОВЖУЮТЬ ЗАХОДИ НА ВКЛЮЧЕННЯ БЕРЛІНА В СОВЄТСЬКУ ЗОНУ.

Берлін, 23 липня. — Повільна відповідь західних союзників на совєтське відкинення їхнього протесту в справі бльокади Берліна, повторювані в Лондоні і Вашингтоні заяви про бажання мирного полагодження спору, урядова кріза у Франції та взагалі становище західних союзників у теперішній політичній кризі з кожним днем більше роззухвалює Совєтів та заохочує їх до дальшої акції проти Заходу. Власне тоді, як Клей відбуває наради у Вашингтоні та як в Лондоні і Вашингтоні обговорюється проєкт нової ноти до Совєтів і як збоку західних союзників повторно є бажання переговорів вже не тільки в справі Берліна, але й цілої Німеччини, большевики скріпили провокативні „вправи" своєї боєвої авіяції на повітряному коридорі зі заходу, загрожуючи в кожній хвилині колізією. Рівночасно з цими провокаціями, совєтські окупаційні власті видали вчора доручення німецькій пошті в цьому місті, щоби вона не приймала листів з поштовими марками, на яких нема зазначено, що це „совєтська окупаційна зона". Це є дальшим заходом в намаганні добитися офіційного признання, що Берлін належить до совєтської зони.

РОКОСОВСЬКИЙ І ЖДАРНОВ КЕРУЮТЬ СОВЄТСЬКОЮ АКЦІЄЮ В БЕРЛІНІ.

Берлін, 23 липня. — З цілого ряду американських, британських і місцевих німецьких джерел заявляють, що маршал Соколовський перестав грати головну ролю в совєтській окупаційній політиці в Німеччині та що теперішньою „холодною битвою" за Берлін керують маршал Рокосовський під військовим і Раковський-Ждарнов під політичним оглядами. Згідно з цими повідомленнями, Соколовського відсунено на другий плян головно через його намагання „здобути собі німців", замість встановити на окупованих теренах комуністичну диктатуру. З поінформованих джерел заявляють, що в останньому часі Берлін відвідував теж совєтський міністер оборони, маршал Булґанін.

БЕВИН ПОГОДЖУЄТЬСЯ НА ПЕРЕГОВОРИ „ВЕЛИКОЇ ЧВІРКИ"

Лондон, 23 липня.—Британський міністер закордонних справ, Бевин, заявив вчора, що Британія погоджується переговорювати на базі ради міністрів закордонних справ чотирьох великодержав усі спільні справи, якщо Совєти раніше перервуть бльокаду Берліна. Проте, він повторив за секретарем стейту, ген. Маршалом, що західні союзники не дадуть себе налякати війною.

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД СТУДІЮЄ ОБОРОНУ КРАЇНИ.

Лондон, 23 липня. — Британський премієр Атлі запевнив вчора свого попередника на цьому пості, Вінстона Чорчіла, що його уряд „віддає найбільшу увагу питанню оборони країни" у зв'язку з теперішньою кризою та з британською закордонною політикою взагалі. Атлі висловив своє запевнення негайно після того, як шеф імперіяльного генерального штабу, фільдмаршал Монтґомері, та інші найвищі військові командати відбули короткі наради з урядом.

НІМЦІ ПРИЙМУТЬ ЗАХІДНІ ПРОПОЗИЦІЇ НА ТВОРЕННЯ ДЕРЖАВИ.

Франкфурт над Майном, 23 липня. — Після двох днів нарад, 11 премієрів західно-німецьких країв заявили вчора свою готовість перебрати всю відповідальність за організацію західно-німецької держави, згідно з поробленими їм пропозиціями західних союзників. Цю заяву вони зложили після запевнення представників західних великодержав, що більшість німецьких протипропозицій в цій справі буде прихильно розглянена.

МАРІЄ ЗАПОВІДАЄ НОВИЙ УРЯД ФРАНЦІЇ.

Париж, 23 липня. — Андре Маріє, член радикальної партії та міністер справедливости в двох попередніх урядах, заповів сьогодні, що він створить новий уряд Франції, згідно з даним йому дорученням президента. Свою заяву Маріє зложив після цілого дня терпеливих нарад з представниками поодиноких партій, що всі, крім комуністів, мали б бути заступлені в уряді. Новий уряд був би офіційно проголошений аж після того, як Маріє виявить в парляменті свою урядову програму і якщо вона буде прийнята. Заповідається, що в новому уряді Маріє мають бути такі відомі французькі державні мужі, як Л. Блюм, Поль Рейно, Ж. Мош та інші.

УРЯД ДЕ ҐАСПЕРІ ДІСТАВ ЗАЯВУ ДОВІР'Я.

Рим, 23 липня. — Італійський парлямент ухвалив вчора великою більшістю голосів заяву довір'я урядові премієра де Ґаспері, відкидаючи більшістю 173 голосів проти 83 комуністичну пропозицію про недовір'я. Комуністи намагалися зробити уряд відповідальним за замах на їхнього провідника Пальміра Тольяті. Цим разом за урядом голосували навіть монархісти та праві екстремісти, які звичайно голосують проти, або в найкращому разі здержуються від голосування.

ФІНСЬКИЙ ПРЕМІЄР ПІШОВ У ВІДСТАВКУ.

Гельсінки, Фінляндія, 23 липня. — Фінський премієр Пауно Пеккаля подався вчора у відставку, не подаючи причин. Резиґнація премієра означає рівночасно і відставку уряду. Президент просив Пеккалу залишитися при владі аж до створення нового уряду, що — як уважається — буде доручене колишньому предсідникові парляменту і членові соціял-демократичної партії, Карлові Фаґерґольмові.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3, N. J.

ЗА СВОБІДНУ І ЧЕСНУ ВИМІНУ ДУМОК

Українська преса, яку маємо на американській землі, є нині одиноким публичним форумом, на якому можуть українці різних політичних напрямків та різних вір свобідно обмінюватись своїми думками, обговорюючи складні українські проблеми. Як не видрукує чогось одна газета, то видрукує друга, навіть і тоді, як написане взагалі не надається до друку. Так воно у нас буває. Хоч через таку свободу слова кривдиться, нераз і боляче, цю чи другу особу, а теж наноситься часом шкоду загальній справі, ніхто з нас не є за вкорочування свободи преси. В Америці тільки апелюється до тих, що пишуть і друкують, щоб поводились культурно і придержувались етичних та моральних засад. Отже, не зважаючи на свободу слова і преси, „цензура" таки існує, але вона добровільна; вона в культурі тих, що пишуть і друкують, вона в їх розумі й в їх сумлінні.

Думаємо, що така свобода й така „цензура" добрі теж і для українців. Придержуючись їх можна багато помогти розвязці складних і пекучих проблем, звязаних не тільки з українським життям в Америці чи на скитальщині, але з українською справою взагалі. В Америці можна цілком свобідно говорити і писати, наприклад, про таку важну проблему як українсько-польську, чи українсько-російську, про „східняків" і „західняків", „мельниківців" чи „бандерівців", УГВР чи УНР і т. д. Говорення чи писання про ці чи їм подібні справи є навіть необхідним, а річева дискусія, як культурна виміна передуманих думок є дуже побажана, бо поширює наш світогляд і дає нам змогу різні складні проблеми краще розуміти та вирішувати. Сумніви зроджуються щойно тоді, коли в писанні чи говоренні переступаємо межі, ставлені дбайливістю за загальне добро, або етикою та мораллю.

Хто приглядається дискусіям у нашій пресі, мусить завважити, що нам таки тяжко дискутувати розважно й спокійно. Не думаємо тут про таких, що не дискутують, а тільки одні на одних нападають, приписуючи одні одним найпогані́ші діла. Нам іде про серіозні дискусії серіозних людей у серіозній пресі, яких ціллю якусь проблему, наприклад польсько-українську, обговорити і подати від себе якусь розвязку. Певно, кожному з нас можна з тою чи другою пропозицією розвязки цієї проблеми годитись, або не годитись і дати цьому вираз у пресі. Та інакше, коли хтось, що не годиться з поглядами і пропозиціями другого, додає до своїх аргументів, наприклад у справі польсько-українського порозуміння, що треба ще мати на увазі, чи тут в українську справу не вмішується „чужа, замаскована політика", як це висказався недавно один канадійський часопис, дискутуючи зі статтею дописувателя „Свободи". Ми теж тої думки, що треба вважати, щоби не падати в політиці жертвою чужого обману. Але, як нам здається, куди гірше вбивати в нашому суспільстві почуття взаїмного довіря і взаїмної пошани і без потреби добачувати в думках і вчинках, з якими ми не погоджуємось, зараз „зраду" чи „чужу руку". Цього треба рішучо вистерігатись! Про це наше недомагання, яке останніми роками дуже зросло, добре знають наші вороги. Вони використували цю нашу слабість в минулому, використовують її й нині, щоб нас ще більш порізнити й ослабити. Памятаймо на це!

Ліпше пізно, як ніколи

В останніх днях сталося те, що повинно було статися, чого домагалася публична опінія та чого вимагали добро і безпека нашої країни вже давно: федеральний суд видав обвинувачення і наказав заарештувати 12 головних провідників комуністичної партії в цій країні, обвинувачуючи тим самим і цілу комуністичну партію. В обвинуваченні стверджується, що заарештовані комуністичні провідники від квітня 1945 року і постійно після того „незаконно, цілево і свідомо змовлялися один з одним та з різними іншими особами" з метою „організувати як комуністичну партію Злучених Держав товариство, групу і зібрання людей, які навчають і заступають повалення і знищення уряду Злучених Держав силою і насиллям".. Того роду активність вважається за злочин згідно з ухваленням в Конгресі в 1940 році т. зв. Актом Смита.

Справа є в суді і теж не прологошено доказів, на яких обвинувачення базується. Тим самим всякі міркування на тему самого обвинувачення були б ще передчасні. Але одне є певне: комуністи в Злучених Державах, як і у всіх інших країнах, є найбільш злочинним елементом і допустилися найогиднійших злочинів зради власної країни та змови проти неї. Цей факт є незаперечний і відомий кожному. Але суд потребував матеріяльних доказів і їх зібрав після 13 місяців інтензивних доходжень.

Як згадано, доказів ще не подано до публичного відома, але з всіляких пресових інформацій вже можна б накреслити загальний образ того страшного багна зради і злочинів, що його витворила в нашій країні московська п'ята колона — комуністична партія. Насильне поваледння американського уряду, знищення американських інституцій та встановлення комуністичної диктатури в країні були кінцевою ціллю цих зрадників. Але змовляючись та підготовляючись до цего, вони „тимчасом" вели широко закроєну підривну роботу в Америці та заправлялися в найбільш огидному шпигунстві в' користь Совєтського Союзу. Деякі і тільки дуже загальні інформації під цим оглядом подають поінформовані в тих справах кореспонденти американських щоденників. На підставі цих повідомлень виходить, що до зібрання відповідних матеріяльних доказів допомогла одна жінка, що була сама на визначному пості в комуністичній партії, куди попала „з ідеї", але опісля переконалася в чорному ділі і все передала до Еф-Бі-Ай. Її інформації послужили базою доходжень і найшли своє повне потвердження.

На підставі старанних доходжень і дослідів стверджено, що комуністичну партію в Америці почали організувати спеціяльно в тій цілі вислані агенти Москви і за московські гроші, що їх величезними сумами сюди перепачковувано. В цілу справу були вмішані теж безпосередньо совєтські дипломатичні представники. Праця від самого початку йшла в двох напрямках: організація п'ятої колони в країні та всеобіймаюче шпигунство на користь Совєтів. Для цеї акції здобувано щораз більше людей і щораз більше просякувано ними всі найбільш відповідальні галузі американського політичного, військового, господарського, культурного і соціяльного життя. Робота у великому маштабі почалася вже аж з вибухом другої світової війни та дійшла до неімовірних розмірів під час і після неї. Москва кожного дня діставала найточніші відомості про американську продукцію і її розвиток, про американські політичні і військові пляни, включно до роботи і плянів американської розвідки. Навіть у відомому ОСС п'ята колона мала свого агента. Цілій тій найбруднійшій роботі зради і шпигунства служила ціла комуністична партія та всі її члени, посередньо, чи безпосередньо. Стверджується теж, що тільки поодинокі комуністи одержували за це грошеву нагороду з Москви; сірий загал поповняв ці злочини „з ідеї". Найближчий судовий процес розкриє те все багно і тоді теж не одному отворяться його засліплені комуністичною „ідеєю" очі. Тисячі агентів Еф-Бі-Ай цілими роками інтензивно працювали і розкрили цілу ту злочинну сітку, що випрацьовувалася Москві та приготовлялася, щоби в огні і крові втопити американську свободу і промостити шлях Кремлеві.

Остання акція федеральних властей для припинення комуністичних злочинів знову потверджує стару правду, що „злочин не поплачується" і раніше, чи пізніше він зустрінеться зі заслуженою карою. Ця злочинна п'ята колона шпигунів і зрадників тріюмфувала в Америці під час війни, допускалася найвищої зради, обвинувачуючи в ній всіх, хто тільки до їх зрадницьких оргій не долучувався. Не є виключене, що вже найблизщий судовий процес виявить всі ці прислуги, які американська комуністична п'ята колона віддавала Гітлерові ще заки почалася совєтсько - німецька війна. Бо не має сумніву, що ціла тодішня комуністична акція проти участи Америки у війні по боці Британії і Франції проти Сталінового союзника Гітлера була виключно в користь націстів і колись ще виявиться наскільки нею керовано з Берліна. Теж після війни, як большевицька загроза для світу взагалі, а для Америки зокрема стала наявним фактом, весь світ дивувався, а весь американський загал обурювався, чому наші федеральні власті дозволяють на продовжування злочинної большевицької підривної роботи в цій країні. Але „свій час" вкінці таки прийшов для цих злочинців. Вправді, дещо пізно, бо вони вже вспіли багато зради і злочинів накоїти. Але ліпше пізно, як ніколи. Треба тільки сподіватися, що за малою горсткою тих блюдолизів з усяких большевицьких „вістей" і „голосів", які обсідали пороги совєтського посольства та московською ікрою закушували річницю поневолення України і які вже давно з українством не мають нічого спільного, в цій зрадницькій компанії не буде ніхто, хто сплямив би добре ім'я американських українців.

ПІСЛЯ РЕФОРМИ
(Лист із Німеччини).

Кінець червня приніс Західній Німеччині давно сподівану реформу валюти. Преса і радіо вже більше року подавала відомости, що до цієї реформи прийти мусить. Останніми тижнями перед реформою напруження населення все зростало: всі ждали проголошення реформи мов якогось заповідженого землетрусу або війни. 20. червня це сталося.

Фантастичне життя.

Три роки по закінченні другої світової війни Німеччина жила в нереальному, фантастичному світі. Всі були „багаті", хоч знали свою бідність. Були призначені тверді ціни на все, але тому, що товарів далеко не вистачало, все продавалося „зпід поли", на „чорному ринку", за дуже високі ціни. Однак була й вигода в цій системі: кожний мешканець Німеччини, нормально зареєстрований, діставав свою харчову карточку, яка давала йому право на одержання хліба, товщів та інших продуктів за тверді ціни. А тому, що ціни були дуже низькі (порівняно з чорним ринком), то приділ харчової картки кожний міг собі купити. Правда, харчова картка давала дуже мало: 14 або 18 фунтів хліба (деколи менше), 150-200 грамів товщу, 100-200 грамів м'яса, 1 фунт цукру (в деяких місяцях менше). Але й при цьому убогому приділі могли люди якось жити. Звичайно, докуповували на чорному ринку, вимінювали у селян за свої речі, продавали свої цигарки, що теж належали до місячного приділу.

Тому, що за працю в підприємствах платилося за старими тарифами, робітник і службовець одержував дуже малу платню і, щоб вижити, мусів теж шукати ратунку на „чорному ринку". Харчова картка (давала мінімальну забезпеку перед голодовою смертю для мільйонів німців, що були переселені зі сходу в західні зони. Коли б не право на цю картку, то в Німеччині запанувала б ще 1945 року повна анархія.

Харчова картка врятувала життя не одному українському скитальцеві, що не був з цих чи інших причин прийнятий до таборів Іро. Позбавлений опіки і допомоги, такий скиталець все ж міг якось перебути тяжкий час, бо й найбіднійший міг купити те, що належало по харчовій картці.

Що несе реформа?

Харчова картка, що своєю дешевиною забезпечувала мінімум прожитку, а з другого боку — дуже убога оплата праці (робітник працював головно для того, щоб одержати додаткову пайку, призначену для тяжко працюючих) — все це не заохочувало людей до роботи. Якось можна було перебути й без праці! Замісць копати вугілля або працювати на фабриці, можна було торгувати на „чорнім ринку". Тому то на німецьких залізницях їздило повно всяких „спекулянтів", що перевозили свої товари з одного кінця країни в другий. Совєтська зона Німеччини присилала на захід фальшовані німецькі гроші. Селяни продавали значну частину своїх продуктів на чорнім ринку. Деморалізація поширялася і в урядовім апараті: всюди треба було „мазати", найзвичайнійший спосіб підкупу урядовців була американська цигарка. Американські папіроси стали були хоч не урядовою, але ціннішою „валютою" в Німеччині.

20. червня кожному мешканцеві Німеччини виплачено одноразово 40 марок у новій валюті. Всі старі гроші власники мають віддати в державну скарбницю. Невідомо, яку частину цих грошей виміняють за нову валюту. Треба думати, що велика частина грошей узагалі пропаде. Для спекулянтів, що наживалися з людської біди, це заслужена кара. Але є немало людей (також величезна більшість наших скитальців), що мали дуже мало грошей. Питання: чи й ці гроші мають пропасти? Деякі убогі скитальці, що 3 роки працювали тяжко і збирали трохи того гроша, довідавшись, що ці гроші мали би пропасти, наклали на себе руки.

Реформа і господарство.

Головне завдання грошової реформи — відірвати господарство західної Німеччини від Совєтської Зони. Без цього Маршалів плян не міг би нічого помогти Німеччині. Реформа вдарила болюче не тільки по спекулянтах: багато підприємств, що процвітали, мусіли негайно припинити виробництво. Наприклад — мистецька промисловість (ляльки, забавки, мальоване начиння і т. д.). На залізницях усе спорожніло, через недостачу гроша люди сидять дома. А на ресторанах мало хто може платити за обід, люди варять собі дома. Видавництва газет і книг обмежують свою продукцію. Рідко хто може купити газету, про книжку нема й мови. Реформа — це найтяжчий удар для української преси в Німеччині і для українських видавців. Звісно, далі люди будуть дещо заробляти і купуватимуть газети і книжки. Але тепер панує повний застій.

Чи реформа буде успішна?

Та країна має добрі фінанси, в котрій є добре господарство. Німеччина своїми силами не може собі забезпечити достаточної кількости продуктів. Наприклад мяса тут рішучо не вистачає, бракує текстильних виробів і т. д. Якщо не дати товарів, то німці будуть шукати їх на чорнім ринку. Отже — чи дістане Німеччина товари? Чи почнеться відродження індустрії? Це велике питання. Знавці кажуть, що ця реформа не є остаточна і що за нею прийдуть ще інші. В кожнім разі тепер Німеччині грозить безробіття. Щоб цього не було, треба буде дати людям роботу, або помагати їм; щоб не вмирали з голоду. І так і інакше довелось би випускати нові гроші; а це може привести до обезцінення нової валюти.

Наші скитальці, особливо ті, що живуть приватно, опинилися просто в трагічному стані. Єдиний вихід для них — негайне переселення з Німеччини.

П. В.

СМЕРТЬ І РУЇНА НА ЛІНІ КУРЗОНА.
Нова вартісна публікація Володимира Душника.

Комітет проти масового вигнання (Коміті Еґейнтс Масс Експулжен) і при співпраці Українського Конгресового Комітету Америки опублікував в англійській мові нову вартісну брошуру Володимира Душника про „Смерть і руїну на лінії Курзона". В брошурі, забезпеченій передмовою Крістофера Еммета, Вилієма Генрі Чемберлина, Джорджа С. Каунтса та о. В. Гіббонса, подано документальні інформації з історії жорстокої депортації українців з їх земель на захід від т. зв. Лінії Курзона. Публікація є черговим важливим вкладом в поширюванні правди про Україну.

ІВАН КРАВЧЕНКО. Авторські права застережені.

ЧОРНИЙ ВОРОН
(ПРАВДА ПРО СССР)

Всім мученикам і незчисленним жертвам комунізму — присвячую.
Автор.

1)

В країні „побідівшого соціалізма", тобто в СССР, кожний відповідальний і безвідповідальний комуніст або комсомолець, чи позапартійний, які обов'язково в звичайних школах, або в вищих учбових закладах вивчали доктрини Марксізму-Ленінізму, Сталінізму і комунізму взагалі, на запитання в чому була помилка великої французької революції 1793 року і чому вона не утрималась при владі, давав і завжди дасть таку відповідь: **тому, що не була знищена буржуазія, дворянство, урядовці та інша контрреволюція.**

Таку саме відповідь могли дати вам раніш і дадуть нині: Сталін, Молотов та інші „ідейні" проводирі комунізму.

Таку саму відповідь свого часу давали знищені пізніше комуністи Троцький, Зінов'єв, Каменев, Риков, Бухарін і інші провідники революційного руху в Росії.

Кожний кваліфікований злодій-грабіжник, незалежно від його злодійських маштабів, ніколи несподівано для себе самого не робить ніодного вбивства або грабунку.

Найбільші в історії світу російські кваліфіковані політичні аватюрники, підготовляючи комуністичну революцію в Росії, нічим не відрізняються від кваліфікованих грабіжників-злодіїв і також досконало поробили плян революційної авантюри, розподілили ролі, хто керує урядом в разі авантюра вдасться, хто і яким міністром буде в наступному уряді, хто вбиває, хто грабує і т. д., придержуючись тих засад, що „для досягнення мети всі засоби добрі".

Крім цього, вони старанно вивчали історії всіх попередніх політичних революцій у всьому світі, а особливо старанно вивчали історію французької революції, яка була захопила всю владу в свої руки.

Приймаючи як саму найбільшу помилку французької революції те, що вона з самого початку не знищила свою буржуазію, дворянство, міністрів, генералів, державних урядовців та іншу „контрреволюцію", російські політичні авантюрники першим своїм завданням ставили масові вбивства, масові знищення мільйонних мас людей, які в тій чи іншій мірі належали, або могли належати до згаданої категорії ворогів комунізму.

Під назву „іншої контрреволюції" підпали ті, які мали або могли мати інші погляди, протилежні комунізмові.

Усунення цих „помилок" французької революції в російській революції було покладено на „Чорного ворона" і Чека.

Отже, „Чорний ворон" і Чека (пізніше ГПУ і НКВД), це звироднілі близнюки, яких породила комуністична революція в Росії. Батьком цих близнюків був божевільний Карл Маркс, зі своєю „додатковою вартістю", а матірю була сама революція.

„Хрещеним" батьком був авантюрник Ленін, „Хрещеною" мамою, поза всякими звичаями, був такий же як і Ленін авантюрник Лев Троцький.

„Повивальними бабками" були: Крупська, Колонтай і все Політбюро, до якого тоді входили Молотов, Бухарін, Зінов'єв, Каменев, Свердлов, Мануїльський та інші.

Брешко-Брешковську прозивають „бабушкою" революції, а Кропоткіна „дедушкою" революції.

Це, так би сказати історія народження, за спеціяльним замовленням комунізму, двох звироднілих близнюків, завданням яких було нищити та винищувати все те, що загрожувало, або могло загрожувати комуністичній революції.

Одному з близнюків ім'я Чека, одноголосно дало і затвердило спеціяльним протоколом Політбюро комуністичної партії, а другому ім'я, пізніш, дали самі люди.

В самому факті, що першому ім'я дало Політбюро, а другому просто — люди, вже заклалено те, що в Політбюро не було людей, а були якісь недолюдки, — звірі.

І тільки тому з перших днів комуністичної революції в Росії негайно завертілось ще нечуване в історії світу велетенське колесо комуністичної гільйотини, яке не знало будь-кому помилування.

Те велитенське колесо гільотини називалось „Чека".

Воно — Чека було невблаганне, таксамо невблаганне як і його близнюк „Чорний ворон", який дні і ночі кружляв по вулицях міст, літаючи на третій швидкості, гудів якимсь відрізненним від інших моторів — мотором і давав одному йому привласненні жахливі сирени.

І від того гулу й мотору і від сигналу сирени не в одної людини серце завмирало і відразу за одну мить сивіло волосся.

Не було такої людини, яка поміж гулу тисячів моторів і всіх сирен авт не пізнавала б гудіння мотору і сирени „Чорного ворона".

Коли дитина якого-небудь горожанина СССР невгомонно плакала, то досить було її скрати: „Цить"! А то „Чорний ворон" тебе забере!" і та бідна дитина в онду мить блідла і замовкала, бо і вона знала, яку ролю виконує „Чорний ворон".

А „Чорний ворон" все кружляв по вулицях сіл і міст, відвожуючи все нові і нові незчисленні жертви до Чека, де їх без суду та слідства розстрілювано.

В Чека ніяких зізнань від нічому неповинних жертв не вимагалось, бо „обвинувачення" було доведене", ще тоді, коли по ту жертву посилався „Чорний ворон".

Тоді і вирок був винесений. Той вирок був короткий: „Ім'ям революції розстріляти!"

Отже, коли будь-який горожанин СССР, зачув, що біля його хати зупинився „Чорний ворон", він наспіх прощався з родиною, бо напевно знав, що він вже ніколи не повернеться додому.

(Дальше буде).

Д-р В. Калина.

До українсько-польської проблеми

„Нови Свят" помістив в 195 числі з дня 14. липня 1948 замітку: „Поляки й Українці", де передає думки статті д-ра Віктора Росінського, поміщеної в „Америка Ехо".

...Тому теж — пишеться там — було б дуже побажаним, щоби і Пан-Американська Українська Конференція і Конгрес Американської Польонії, який є щирим і сердечним виразником справи свободи й незалежности польського народу, порозумілися з собою й установили відповідні форми співпраці для спільної мети боротьби за свободу й самостійність так Польщі, як і України.

Справедливо оцінює „Ди Юкрейнієн Болетин", що... „зовсім інша була б сьогодні судьба Европи, якщо б існувала сильна Українська Держава, заприязнена з Польщею та балтійськими державами". Це свята правда, що не насуває жодних сумнівів.

Але й правдою є теж і те, щоби оба народи, а це як Польща, так і Україна, знайшли спільну мову порозуміння, треба по обох сторонах і то за фундаментальну засаду приняти й її придержуватись — саме „взаємну пошану і довіря". Бо без того нічого не дасться зробити й дальше Польща, як і Украпа —будуть тільки предметами російської чи німецької агресії.

Історія доказала, і то аж надто жорстоко, як полякам, так і українцям, що їхні взаємні спори заганяють їхні народи в чужу неволю.

З тієї „засліпленої пристрасности" мусять вийти (позбутися) і поляки й українці. Інакше загрожує одним і другим цілковита заглада!

Сьогодні не час вести спори про деталі (щегули), зате треба рятувати те, що є найдорожчого: свободу і незалежність як Польщі, так і України!...

...Отже добре сталося, що цей братній голос вийшов від Пан-Американської Української Конференції. Без сумніву ця витягнена рука буде гаряче принята і з польського боку, а також і Конгресом Американської Польонії".

„Нови Сьвят" не заняв в тій справі жодного становища, а тільки із журналістичного обовязку подав оце в рубриці в „В польській пресі в Америці".

Як бачимо, розважні слова Українського Конгресового Комітету, передані письмом до Конвенції Американської Польонії, та річеві статті Українського Бюлетену таки заставляють поляків ревідувати своє противукраїнське становище таки приводять їх до переконання, що в тому напрямі мусить бути переведена основна зміна. Вже тут і там (в Европі) не брак голосів, що виходять із направду необтяжених мадісною ненавистю й заїлістю, уст, а в повному розумінні незавидної теперішности, у своїх чесних цілях та турботі за долю своєї батьківщини, мають відвагу сказати свою думку проти опінії польської вулиці, яка все ще тероризує загал обабіч Океану.

Д-р Росінскі слушно спиняється на найважнішому місці, на вимозі заіснування передумов спільного порозуміння, тобто взаємної пошани і довіря. В цих двох поняттях скондензований зміст - бажання в обі сторони: до поляків (підкреслюємо взаємну пошану) і до українців (підкреслюємо довіря). Треба ствердити, що поляки грішили супроти українців якраз браком пошани українських прав, а українці не мали до поляків — довіря. Що взаємні спори є нещастям обох сторін, це факт, але, що „засліпленої пристрастности" мусять позбутися першзавсе поляки, це теж ясно, бо ж українська „засліпленість" полягала в тому, що вони, не зважаючи на тяжкі жертви, прямували рішучо до волі, до самостійного життя на своїй землі. Морально така засліпленість виправдана, але чим можна виправдати вперту засліпленість польської думки? Факт що українці нігде й ніколи не заперечували полякам права до самостійности, та нігде й ніколи не підносили претенсій до польських етнографічних територій (та й не тільки до польських, але яких би то не було територій із численних своїх сусідів: словаків, білорусинів, румунів, москалів і т. д.), а навпаки всюди стверджували своє рішуче бажання бути самостійною державою на своїй території, дає право вимагати і в українську сторону взаємної пошани, тобто: не заперечувати українцям права на державну самостійність, не підносити претенсій до української етнографічної території, не вмовляти в себе й усіх, що неможлива самостійність Польщі без чужих земель. Поминаючи те, що таке твердження дуже а дуже неполітичне, бо зразу напрошується відповідь, що, коли така самостійність неможлива, то й не треба її — таке ставлення справи зриває моральну основу, на якій мусять стояти оба народи, порозуміваючися.

Якщо автор в реченні „Сьогодні не час вести спори про деталі..." заховав думку про питання східних кордонів Польщі, тобто лінію Збруча, то тоді треба виразно й рішучо підкреслити, що це не другорядні, а основні справи, які аж ніяк не дозволяють ставити в сумнів право західно-українським землям самовизначуватися. Всякі аргументи, як бориславська нафта, потасові соли, чи коридор до Румунії, українці уважали й уважають за аргументи неморального характеру, які йдуть проти пошанування прав другої сторони.

Історія дала достатньо доказів, що розтягання своїх інтересів, напрямлених одночасно на два фронти, все закінчується комплетною поразкою. Якщо вже обі сторни прийшли врешті до слушного переконання, що в інтересі обох є існування Української і Польської самостійних держав, на нашу скромну думку, треба раз на все усвідомити собі, що життєвим напрямом Польщі є Балтик, а України — Чорне море. Сьогодні вже нереальний клич „від моря до моря", бо він неприродний, імперіялістичний, аморальний. Зате дві самостійні держави, оперті кожна на одному морі, а з собою заприязнені, до того маючи кожна свої певні позитивні властивости, які в союзі сумуються, творять поважну силу, перш за все, оборонну, а в дальшому й організуючу. Якщо чесно буде сповнена передумова „пошани й довіря", то, договорившися, оба народи будуть важним підметом грядучих невідхильних, але й невмолимих подій, які тим небезпечні, що помилки, зроблені підчас їхнього лявінного ходу, можуть у висліді неодин непоправний народ стерти з карти Европи.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ І КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

Микола Кокольський.

ЯСНА ГОРА

Большевики висадили у повітря монастир і церкву оо. Василіян на Ясній Горі у Гошеві, куди відбувалися прощі до чудотворної ікони Пречистої Діви Марії. Теж повивозили руїни церкви й монастиря, а монахів виарештували та вивезли в глибину Советів. (З української преси).

⁂

Виджу Тебе, Пренебесна, Пречудесна, виджу очима зболілої душі моєї.

Соняшна, осінна днина. Поміж кущами та деревами загайника срібна стяжка річки Свічі. Чиста, як ростоплений кришталь, вода дивно-дивно мерехтить. Здається, що хтось кинув в неї велитенську, золоту сіть. А в мережах сіти тисячі свічок, горять незгасаємим, вічним огнем, на честь Цариці неба і землі, що вибрала отсю тиху, скромну закутину нашої країни серед убогих бойківських хиж, на свою оселю.

Осінь прибрала кущі і дерева загайника в червінь і золото. Листки бруслини замінили свою зелень на пурпуру. Між листками вона навішала китиць багрових ягідок у пурпурих чашечках. Як дівчина коралі на шию. Чепурні клени наливали свої лапаті листки золотом, а кучерявий чупер дуба червонів ясною бронзою.

У відлюдній закутині сторчали рештки старого млина. Вода зливала поломані лотоки і шпиці трухлявого мертвого колеса. На спорохнявілі, зігнилі рештки ішло наступом молоде життя. Виростала буйними кущами папороть, звисали скуйовджені бороди чудернацьких лишайників, зеленіли смарагдом купки моху і біліло молоде тільце плакучої берізки. На горизонті, від сходу до заходу, гранатова стяжка Карпат. На цьому тлі піднімається висока гора, ціла поросла буйним лісом, а на її вершку святиня. То Ясна Гора з чудотворним образом Пречистої. Вечірний легіт приносить до нас спів побожних прочан.

Лишаємо затишний загайник, лишаємо річку, переступаємо гостинець і сходимо на гірську доріжку. Обабіч доріжки шепочуть таємну мову старезні буки. Вони виділи на свойому віку сотні тисяч дітей своєї землі. Попри них проходили сотні тисяч ніг, що несли обважнілі серця, налиті тяжким горем, пекучими болями і жалями, гіркою отрутою розчарування. Несли свою недолю до стіп Найліпшої Матері, тієї, що ісціляє „темних, хорих і уломних".

На землю ляг сумерк. Вступаємо до святині. І наші серця мають свої болі. І ми хочемо вилити їх перед тим сумним, темним обличям, що он там виступає з поміж усіх світських прикрас, з поміж пелен золотого одягу. То лице нашої Любої Мами, що своє життя готова віддати кожної хвилини на те, щоби тільки було добре Її дітям.

Не плачте очі! Не рвіться, наболілі серця! Не ломіться руки в розпуці! Пречиста розуміє вас. Всіх вас розуміє, як рідна неня. Розуміє кожний порух вашого серця, кожне ваше зітхання. Тож Її серце так само рвалося з болю, як ваше. Тож Її руки ломилися під хрестом з розпуки так само, як ви свої ломите. Ваша тиха мова лине невидимими стежками в позасвіти. І та свята „ручка всезлатая" обітре ваші гіркі сльози, загоїть ваші рани, усмирить ваші болі, потішить ваші жалі, налие у ваші серця нової, цілющої віри і усуне вашу недолю. То ж тих зітхань і сліз сердечних полилося тут стільки, що якби їх перетопив у дорогоцінний метаь, то хиба вилив би з нього дорогу до самого трону Всевишнього.

Чи ж може бути, щоби той весь сердечний біль, ті всі сердечні прохання розплилися як дим, у нівець?! Ні! І ще раз ні!

Радуйся Пречистая, всіх упованіє!

⁂

І прийшов час великої смути. Дикий Див пролетів із половецьких степів на тихі води, на ясні зорі, зареготав скажено і завів свій сатанинський герць. Тільки оті сліди стіп на Ясній Горі кололи його каправі очі. Тільки оті молитовні зітхання пекли його жорстоке серце розпаленим залізом. І надумав він дику помсту. Знищити святиню, знищити добре обличча Матері.

— — — — — — —

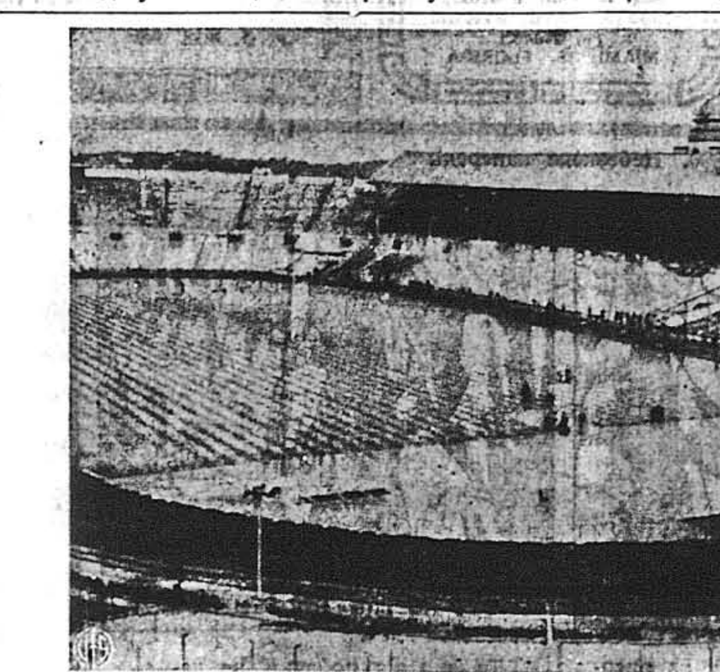
На руїнах поганий Див божевільний танок тріюмфу виводить.

— — — — — — —

Безумний Диве! Чи думаєш, що ти в силі знищити вольного духа? Ти можеш зруйнувати всі святині, але образу Пречистої ти не знищиш! Бо він захований глибоко-глибоко, на самому дні нашої душі. Ти можеш знищити мільйони людських існувань. Ти можеш зирвати нам серце з грудей. Але вольного духа ти ніколи не знищиш! Бо вольний дух сильніший за смерть!

І в наших серцях будемо дальше прибігати до Скорбного Обличча на Ясній Горі. Та наші власні скорби ми тепер залишимо. Не пора нам носитися з ними у час великої смути, коли рідну землю топче дикий Див. Ні! У нас тепер тільки одно-однісеньке благання: Нехай життя побідить смерть!

І віримо, що Ти, Скорбна Мати, наше благання вислухаєш. І віримо, що на руїнах Ясної Гори виросте знова Твоя святиня. І віримо, що на колінах прийдемо до Тебе, зложити найбільшу подяку, за перемогу життя над смертю.

ВІДНОВА ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРИЩ.—Остання міжнардона Олімпіяда, з ряду 13-та, відбулась в 1936 році в Берліні. 29. липня зачнуться ігрища 14-ої Олімпіяди в Лондоні, на яку вже виїхали представники американських спортових дружин. Перед нами Вемблі Стедіюм в північній частині Лондону, де відбудуться змагання.

УМЕР О. БАЧИНСЬКИЙ.

З Лувен, Бельгія, повідомляють, що там умер відомий український педагог, великий приятель молоді та щирий український патріот, Омелян Бачинський. Він був першим організатором та інспектором українського шкільництва в Бельгії. Перед війною він занімав важливі пости в українському шкільництві в Західній Україні, на Закарпатті та на еміграції. Був директорм гімназій „Рідної Школи" в Рогатині, Тернополі і Чорткові, здобуваючи собі скрізь велике прив'язання та пошану збоку учнів і їх батьків. Його смерть — це чергова велика українська втрата.

ҐРІФФІН ПРОТИ СОВЄТІВ.

Лондон, 22 липня. Архиєпископ Вестмінстеру, кардинал Ґріффін, заявив вчора, що до теперішньої політичної кризи між західними союзниками і Совєтами багато причинилася недостача відповідної гостроти і рішучости Британії і Америки у відношенні до Совєтів.

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

На кампанію, яку веде УКК в цілі зібрання $50,000, надіслано такі жертви:

Филаделфія, Па.: Від. 84 У. Н. Помочі $25; Тов. ім. Ольги Басараб, від. 46 Союзу Українок на лісту 423 — $25; Н. Н. $2; Місцевий відділ УКК $300, разом $352. Передтим було проголошено $755, отже досі прислано з Филаделфії разом $1,107.

Дітройт і Гемтремк, Міш.: Збірка на лісту 929 — $5; Український Політичний Клюб $25; члени Культурно-Освітної Секції при філії УКК зобовязались складати постійно по $1 місячно й зложили $25; Іван Шалко $10, разом $65. Передтим було проголошено $603, отже досі прислано разом $668.

Ню Йорк, Н. Й.: Іван Маланчук $24, складаючи по $2 місячно як постійну жертву на рік; Тов. Єдність $42, разом $66. Попередно було проголошено $436.-15, отже досі прислано разом $502.15.

Пітсбурґ, Па.: Збірка на вічу, що відбулось 4. липня, $410.

Бронкс, Н. Й.: Від. 8 Союзу Українок на лісту 372 — $50.

Бруклин, Н. Й.: Семен Угорчак $8, а передтим було проголошено $120, отже досі прислано разом $128.

Шікаґо, Ілл.: Мих. Баран $6, як постійну жертву на шість місяців; В. Б. Мамчак $5, а що передтим було проголошено $75, то разом досі прислано $86.

Амстердам, Н. Й.: Збірка Українського Допомогового Комітету $40.50.

Бриджпорт, Конн.: Збірка на похороні $56.60.

Нюарк, Н. Дж.: Збірка на весіллю $50.25, а передтим було проголошено $50, отже досі прислано разом $100.25.

Трентон, Н. Дж.: Збірка на лісту 664 — $26.50.

Балтімор, Мд.: Збірка на лісти 859 і 866 — $80.

Джовнс, Окла.: Збірка на лісту 275 — $55.

Кліфтон, Н. Дж.: О. Сорок овський $2.

Прислані тепер жертви виносять разом $1,272.85, а що передтим було проголошено $4,234.38, то всі жертви надіслані досі в цій кампанії виносять $5,507.23.

Що писала "Свобода" тому 40 років?

23. липня 1908 р.

З X КОНВЕНЦІЇ У. Н. СОЮЗУ.

Із звіту з X Головної Конвенції Українського Нароного Союзу, що відбулася в днях 7—10 липня у Филаделфії, довідуємося, що перед конвенцією Службу Божу відправив еп. С. С. Ортинський з пристоящими оо. Чижовичем і П. Лучечком в церкві св. Михайла при Ботонвуд Ст. Діяконували оо. Й. Чаплинський і А. Улицький. Співав хор „Боян" з Джерзі Ситі під управою Андрія Ґели. — Конвенційне засідання відбулося після богослуження в галі Гармонія. При одворенні предсідник Константин Кирчів заявив, що на засіданні уряду іменовано Владику Кир Сотера почесним членом У. С. Союзу і тому йому прислугує право брати участь у конвенції. Це прийняли приявні бурею оплесків.

У склад президії увійшли: о. Лев Левицький, як предсідник, а Дмитро Капітула і Теодор Ґут Кульчицький як заступники. Секретарами вибрано о. Петра Понятишина і Василя Гришка. З черги предсідник У. Н. Союзу К. Кирчів склав звіт з двоpічної діяльности уряду і на внесок о. Михайла Балога йому ухвалено повне вотум довіря. Була одна інтерпеляція, а саме, чому себовський побирав платні по $60 місячно, коли попередна конвенція ухвалила $50. Голова пояснив так, що секретар посвячував цілий час справам Союзу і не міг заробити нічого „збоку", тож треба було додати йому по $10 на утримання.

МІСЦЕВІ ВІСТІ.

Дня 29. липня мають відбутися вечерниці в честь Івана Франка в Прогрес Касіно Гол у Ню Йорку старанням тов. „Подільська Січ". — В Олифанті помер знаний український громадянин Кость Кобан, б. головний урядник У. Н. Союзу. — Дня 4. липня посвятив еп. Ортинський церкву в МекАду серед великого здвигу народу. Парохом церкви є о. О. Пристай. — У Ню Йорку відбулося 4. липня віче в справі увільнення Мирослава Січинського, якого суд у Львові засудив на кару смерти за вбивство гр. Потоцького. На вічу прийнято резолюції з домаганням поділу Галичини на українську й польську частину. Вічем проводив М. Угорчак, секретарювали Мазурик і Бучак, реферували М. Угорнак, А. Петрів, Хандога, Юрковський, Ол. Бучак, Хщановський, Гарматюк, Слюзар, А. Бучак та о. Підгорецький. Учасників було пів тисячі. — Новозбудовану церкву в Когус, Н. Й., посвятив еп. Ортинський 26. липня, а дня 5. липня поблагословив церкву з доручення епископа о. Й. Чаплинський в Ватервліт, Н. Й.

ЗВІТ

ЗІ ЖЕРТВ, НАДІСЛАНИХ ДО ЗЛ. У. А. Д. КОМІТЕТУ. (ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1948).

Филаделфія, Па.: По $10: І. Савчин і Софія Борсук; по $5: А. Дуб, Н. Бабій і Анна Ганас.
Питсбург, Па.: Тов. ім. І. Франка, від. 53 УНС, вкладка $10; І. Войтович $5.
Честер, Па: Тов. Тараса Шевченка, від. 165, вкладка $10.
Слован, Па.: 65 Відділ Золотого Хреста $10.
Алентавн, Па.: Укр. Правосл. Парохія Преч. Діви Марії збірка з панахиди за сл. п. О. Басараб, $31.27. Зложили: О. Г. Хоміцький 5; по 1: А. Турчин, К. Сікорска, Гр. Рошко, Т. Лопадчак, Т. Король, Ю. Салаш, В. Пипюк, П. Фартух, Лазар, Перун, Т. Бандура К. Мельник, К. Бохно, І. Федорак, Дацик, П. Гришко, М. Худоба, а решту дрібними.
Джанставн, Па.: Укр. Правосл. Парохія св. Петра і Павла зі збірки в день „Матері" $11. Зложили: по 1: Онішко, Гривяк, Бандровські, Гладіо, Бубен, Косьць, а решту дрібними. А. Стурей 5.
Палмертон, Па.: С. Новацький $5.
Маганой Ситі, Па.: Т. Касиян $5.
Арнолд, Па.: Б. Кочкодан $5.
Олифан ,тПа.: Д. Хомин $10.
Аликвіпа, Па.: Братство св. Николая, від. 120, вкладка $10.
Бетлегем, Па.: Допомог. Комітет, збірка зі спільного Свяченого $91. Зложили: Голубенний 5; по 2: Брус, Іл. Мадрига, Хома, І. Малицький; по 1: Коростинський, Когут, Буяк, Ю. Морикін, Гриндяк, А. Тимків, Вол. Меньо, Боднарчук, Пухта, С. Кузимка, В. Гук, В. Гук мол. Тимків, Немий, Голий, Ю. Чайка, Кіндзерска, С. Радчук, І. Божак, В. Кафарич, В. Запажорний, Корінь, Бутрин, О. Л. Періг М. Кастріяк, І. Солодка, А. Малицька, Бутрин, Комонько, Явна, Заброцька, Жук, Чічерська, А Сисак, О. Л. Цапко, Нема, М. Заблоцький.
Ню Йорк, Н. Й.: Н. Горбовий $10, П. Ковальчук 5.
Бруклин, Н. Й.: Український Центральний Комітет, дохід з концерту Шевченка $64.10, збірка в деня „Матері" 60, Союз Українок, збірка 41.
Амстердам, Н. Й.: Укр. Допом. Комітет зі спільного „Свяченого" $51.
Ютика, Н. Й.: Укр. Горожанський Клюб, вкладка $10.
Озон Парк, Н. Й.: Тов. „Вільна Україна" від. 200 УНС, вкладка $10.
Бофало, Н. Й.: Українська Громада $20.
Обурн, Н. Й.: І. Щербій $5.
Сиракюз, Н. Й.: „Золотий Хрест", збірка в день „Батька" $100.
Вест Ислип, Л. Ай., Н. Й.: Громада при Правосл. Парохії св. Петра і Павла, збірка зі Свяченого $26.
Велі Стрім, Н. Й.: Ц. Савіцький $10.
Джерзі Сіті, Н. Дж.: Український Народний Союз $1000; Тов. Просвіта, Сестрицтво та Відділи Провидіння, дохід з білю 319.66; Сестрицтво св. Марії, вкладка 10.
Милвіл, Н. Дж.: Укр. Православна Парохія, дохід з концерту Шевченка $80.
Линден, Н. Дж.: Т. Іванів $5.
Орендж, Н. Дж.: Е. Шевчік $10.
Елізабет, Н. Дж.: Хор „Боян" $38.
Провіденс, Р. Ай.: Анна Лех $36.38.
Пинконинг, Міш.: В. Задоня $3.
Дітройт, Міш.: В. Яворський $10.
Торп, Виск.: Українська Громада $41.
Супіріор, Виск.: В. Галич $10.
Гартфорд, Конн.: Укр. Горожанський Клюб, збірка є бенкету 6.6.48 $69.50.
Ню Бритен, Конн.: Укр. Правосл. Громада при Парохії Пресв. Богородиці $22.50.
Теривил, Конн.: Т. Коляр $5.
Лон Анджелес, Кал.: Укр. Правосл. Парохія св. Володимира збірка в день „Батька" $5.50.
Шікаго, Ілл.: Ліга Американців укр. роду, вкладка $10.
Тантон, Пваа.: Сестр. ім. Ольги Басараб $41.
Акрон, О. Від. 295 УНС і Від. 68 Провидіння зі спільного Свяченого $150. Зложили: М. Станчак $6; по $3: О. Зепко, І. Зепко, М. Зіблер, П. Славіч, В. Поливка, Т. Масійовський, Я. Іваніцький, Т. Баран, В. Пулк; по $2: М. Судомір, М. Хорощак, Г. Левко, М. Петруна, М. Філяр, С. Дудівка, С. Гарбар, И. Сивик, Д. Мискало, С. Дрехлер, І. Козак, Н. Іваніцький, Н. Завула, Г. Штаські, К. Зепко; по $1: Д. Різник, Л. Сахарнецький, М. Герик, Юлія Шпак, С. Яворський, Е. Тивончук, Н. Украинець, Н. Сорока, І. Гурин, К. Вільха, М. Сікора, С. Антонюк, С. Курівка, М. Ясінський, Текля Дорош, Марія Менгол, А. Петух, Ольга Зепко, Юлія Зепко, Евгенія Зепко, Софія Зепко, С. Кудера, М. Кулявець, С. Вархолик, С. Цепко, Д. Судомір, М. Мацібовський, Н. Мацібовський, С. Яцкник, К. Пірко, Д. Матвіїв, І. Куцик, Марія Сивик, Ева Зепко, О. Сивик, С. Козловський, Марія Огар, Марія Пулк, Евгенія Пулк, І. Пулк, М. Сікора, Е. Шташків, Марія Савула, В. Тарас, Ева Венгер, С. Жуковський, Олена Мельник, И. Циц. Решта дрібними.
Клівленд, О.: Від. 364 УНС, вкладка $10.
Респ. Аргентина: М. Коляньковський $3.

ПООДИНОКІ ЖЕРТВИ:

По $2: М. Кречкоський, Н. Тиро, А. Міленький, І. Павловський, М. Олійник, А. Семків, А. Бакоменко, А. Серафин, Ольга Гаврилюк, С. Буковчак, Марія Чапліж, В. Греб, В. Куровський, К. Мілецька, Т. Косяні Т. Нулюк, Н. Родіо, С. Глинявський, Фенни Трескот, Р. Королена, Д. Коростинський, Анна Сорохтей, Р. Кузьма, Д. Хрунь, І. Майстрів, П. Молодець, М. Костюк, І. Біляк.

По $1: М. Костів, Анна Мамрич, А. Лотоцький, Марія Закорес, І. Накулич, Н. Семотюк, М. Світ, С. Василик, П. Завойський, М. Курій, Н. А., А. Драган, І. Воробець, Д. Куленик, В. Гнатів, І. Шереметa, Ф. Шевчук, С. Католя, Текля Максимів, П. Кусинко, О. Улицький, Ю. Маніовська, М. Н. Загарко, Д. Елізабет, В. Прокопович, Кат. Новак, М. Драб, А. Запарзони, В. Чорняк, Кат. Кругай, М. Багриновська, В. Костишин, О. Клюханович, А. Василик, І. Краус, М. Петерсон, о. Крупа, Ф. Домарац, о. Хлистун, Ю. Стецко, В. Танчак, П. Семецко, А. Пастушин, М. Лободинський, К. Казьмирська, М. Шиманський, В. Клімовський, п-ні Провч, К. Глушек, Н. Романишин, І. Боберський.

United Ukranian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa.

ЖИЮТЬ У НАЙБІЛЬШІЙ ПРИЯЗНІ. Представники різних держав і народів, що радять в Обєднаних Державах, або люди взагалі, повинні б брати собі приклад, як жити в мирі й згоді від звірят, що разом живуть в Монмут Парк, Ню Джерзі, де відбуваються кінські перегони. Кажуть, що там живуть як найліпші приятелі коні, пси, коти і кози. На картині бачимо, як пес фотографує кітку. Це на площі перегонів, а апарат служить до фотографування кінських бігів.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи дресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУА ДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

15,460 Олійник Константина с. Петра в с. Вишнівчик (Золочів) від Олійник Арсена с. священика Павла.

15,461 Павлик Еви з с. Руда (Нимирів) від Павлик Осипа.

15,462 Гасюк Матвія з с. Юшківці (Ходорів) від Козуб Теодора.

15,463 Односельчан Йосифа Святого з с. Полюхів Вел. та з с. Гринів і Коцурів (Бібрка) від с. свящ. пароха тих сіл Задорецький Богдана.

15,464 Журяковська Катерини, Анни і Михайла з с. Клоковичі, Рожків Анни з с. Ясманичі, Грабіс Григорія, Дмитра і Анни з с. Молодовичі (Перемишль) від Журяковська Агафії.

15,465 Дзундза Володимира з с. Підгірки (Калуш) від брата Дзундза Павла — Іванів.

15,466 Односельчан з с. Станівчі Долішні над Серетом від Войновський Петра просить о афідевіт.

15,467 а) Рідних та односельчан з с. Пісків і Гумниця (Львів) від Кравців Петра.

15,467 б) Рідних і знакомих з с. Нивиць (Радехів) від Куць Павла.

15,468 Василів Михайла з с. Угерці (Лісько) від Василів Володимира.

15,469 Клипак Михайла з с. Нанови від Клипак Катерини.

15,470 Молодих Українців доброї волі від української молодої, здорової дівчини, середньої освіти, просить о афідавіт Трина Ліди (самітна, сирота).

15,471 Павловський Івана з с. Городище Королівське (Ходорів), Ронська Анастазії зам. Павловська з с. Залісці (Бібрка) від Ронський Івана.

15,472 Костишин Миколи з с. Болотна замеш. Кліщівна від Лещук Анни д. Костишин Емілії.

15,473 Цимборська Христини з с. Челажа (Сокаль) від Сиройд Степана с. Василя і Марії з дому Цимборська.

15,474 Паньків Івана з с. Лолин (Долина) від Чулан Василя.

15,475 Іванишин Михайла з с. Лунушан (Зборів) від Митак Анастазії зам. Павлик.

15,476 Вівсяний вуйка з с. Іздепки (Березів) від сина Теклі Вівсяник Ярема Анатоля.

15,477 Абрамець Зофії тітки з с. Терніваці (Перемишль) від Ковальчик Володимира с. Анни.

15,478 Карпа Василя з с. Вірочко (Перемишль) від Войтко Івана с. Данька і Марії з Букальців.

15,479 Береломський Йосифа з с. Сівка (Калуш) від Семенишин Миколи з Пільо (Калуш).

15,480 Крамар Марії з с. Баворів (Тернопіль) від Деревляний Петра.

15,481 Цар Григорія і Павла від Клик Северина з с. Монастириськ (Лісько).

15,482 Мамайко Кондрата і Павлини зам. Кузьміч з с. Велеміч .(Полісся) від Майко Антоніни.

15,483 Борисюк Марії з с. Чернієва (Станиславів) від Головка Івана.

15,484 **До таборових управ на скитальщині від відділу розшуків при ЗУАДК.,** проситься звідомити по таборах, що за Скоципок Теодором, Гинда Генею і Гис Софією з с. Віскі (Сянік) пошукує їхня тітка з Америки Левіцька Анна.

15,485 Сольський Йосафата з м. Мурафина (Поділля) від Марків Адольфа.

Голоситься на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661. Philadelphia 5, Pa.

МАНЕВРИ БРИТАНСЬКОЇ АВІАЦІЇ

Лондон, 22 липня. Британське міністерство авіації зарядило на найблищу неділю вправи Роел Ер Форс. Вправи відбудуться на широку скалю та на підставі здобутого в минулій війні досвіду. Деяка кількість американських суперфортець, що прилетіла на британські бази минулого тижня, відбула вчора „місцеві вправи" понад Англією.

НОВА ФУНЛАНДІЯ ЗА АВТОНОМІЮ.

Ст. Джан, Нова Фунландія. — Досі звісні такі висліди загального голосування в справі політичної приналежності острова Нової Фундандії: За самоврядування віддано 59,495 голосів, за федерацію з Канадою 55,602 голоси. Були теж деякі голоси за економічний союз зі Злученими Державами.

ЖІНКА ГЕРІНҐА ПЕРЕД СУДОМ.

Мюнхен, 21. липня. — Перед німецьким денацифікаційним судом в Гарміш-Партенкірхен почалася вчора розправа проти жінки Германа Ґерінґа, обвинуваченої в піддержці націстської партії та особистих користей з неї. В пресових коментарях стверджується, що жінка Ґерінґа, по професії артистка, відграє на суді найбільшу комедію за цілу свою карієру. Вона з плачем заперечує всі видвигнені проти неї закиди.

ПОШУКУВАННЯ

ВАСИЛЬ, син Оксентія **СЕНЬКОВА**, із села Залуча, повіт Борщів, пошукує пано СТЕФУ. Остання вістка від мами пані Стефи із 1926 року. Писати прошу на адресу:
WASYL SENKIW
C. N. R. Extra Gang No. 48
Foleyet, Ont., Canada.

СОФІ ГАПАНОВИЧ по чоловікові **ГАМЛІЙ**, дочки Миколи і Розалії Гапанович, з села Корчівка, пов. Жидачів, почта Журавно, що виїхала до Америки в 1908 або 1909 році, шукає
ILKO HOPANOWYCZ
(20) Gottingen,
Geissmarland str., Wirt kaserne 34,
British Zone, Germany.

ТАРЗАН ч. 1890. Небезпека наперед.

FINDING HIS PROGRESS TOWARD THE GIRL'S CRIES BLOCKED, THE APE-MAN QUICKLY UNCOILED HIS ROPE.

Коли його дорога в напрямі окликів дівчини була заблокована, малпочоловік швидко розвинув свою линву.

THEN, LASSOING A HIGH PINACLE, HE WENT UP WITH THE AGILITY OF A MONKEY.

Закинувши кульку на високий шпиль, в інвиповз угору зі швидкістю малпи.

THE SCENE THAT MET HIS EYES ALLOWED NO TIME FOR DELIBERATION.

Те, що він побачив, не давало йому часу до надумування.

THE CAVERN RANG WITH THE APE-CRY AND TARZAN LEAPED INTO SPACE.

Печера загомоніла від окликів малпи і Тарзан кинувся в безвісті.